

1

Priprema za vežbu: Zajedničko pričanje priče – po redu, u nastavcima ili lančanom metodom

Cilj

Podsticanje ljubavi ka pričanju putem jednostavne igre. Ovo je predvežba i za pismene zadatke (v. dole br. 2). Vežba pospešuje i pričanje priča, odnosno usmenu sposobnost izražavanja na maternjem jeziku.

Zajedničko pričanje priče – po redu, u nastavcima ili lančanom metodom

1–6. razr.

10–15 min.

Tok:

a) Učenici (dalje: U) sede po mogućstvu ukруг. Nastavnik/nastavnica (dalje: N) ili jedan U počinje priču jednom ili s više rečenica (primer: „Bilo je tri sata ujutro, svuda tama. Tiho su se otvorila vrata mračne zgrade.“). Impuls: Nastavak ove priče smislićemo zajedno!

b) Priču nastavljaju U, svaki dodaje jednu ili više (maksimalno pet) rečenica. Vežba se može raditi po redu ili nasumičnim redosledom, važno je da učestvuju svi.

Napomene:

- Poželjno je da i sami U skupljaju i donose zanimljive početke priča. Mogući izvori: sopstvena mašta, rečenice iz knjiga ili vesti, slike/fotografije koje ilustruju napete situacije.
- Dobro je postaviti okvir poput sledećeg: imamo 10 minuta, priča na kraju treba da bude zaokružena, tj. završena.
- Da bi svi U ravnomerno dolazili na red, N može svakom U dati dva-tri dugmeta ili papirića. Kada U kaže rečenicu, predaje dugme ili papirić. Do kraja vežbe svi U treba da predaju svu dugmad tj. sve papiriće.
- Mogući dodatni zadaci: priču pričaju na smenu devojčice i dečaci, ili mlađa i starija deca.
- U cilju podsticanja spontanosti, ne treba ispravljati U tokom pričanja. Sve intervencije treba da se tiču samo nerazumljivih izraza ili odbojnih sadržaja.
- Mogući nastavak: U zapisuju (sami ili udvoje) zajednički smišljenu priču, na kraju se njihovi tekstovi upoređuju.
- Vežba je dobra i za završavanje časa ili kao podsticaj da se U opuste tokom časa.

Varijante:

1. Pod uslovom da se postavi dobar okvir, vežba se ne mora izvoditi s celim razredom, nego sa samo jednom ili dvema grupama U koji imaju isti nivo znanja.

2. Varijanta „crvena nit“: Neko počinje priču držeći klupko vune ili debljeg konca u rukama. Potom on zadržava početak konca u ruci, a klupko daje osobi koja nastavlja priču (ili je sam bira). Ta osoba nastavlja priču i zadržava konac u ruci dajući klupko dalje. Tako se paralelno s pričanjem priče plete mreža kroz ceo razred. Istovremeno, dobro se vidi ko još nije došao na red. (Izvor: Zopfi (1995), 67.)